

2513 13/12 23: 1. Beh. af F. t. L. om en dobbeltsporet Jernbanebro over Lille Bælt m. v. 2514

er det min sikre Forvisning, at saa vil det konservative Folkeparti give sin Tilslutning til Anlægget.

Petersen (Røjle): Jeg skal afholde mig fra videre filosofiske Betragtninger og indskrænke mig til at svare paa enkelte af de Bemærkninger, der er fremsat dels af den højtærede Minister dels af den ærede Ordfører.

Det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen var jo en afgjort Modstander af Lovforslaget, i hvert Fald var han en Modstander af, at det skulde vedtages i Øjeblikket, men jeg fik tillige Indtryk af, at han i det hele er en afgjort Modstander af Broen. Det forekommer mig, at hele den Maade, hvorpaa det ærede Medlems Foredrag var anlagt, viser, at det for ham først og fremmest gjaldt om at lægge dette Forslag saa mange Hindringer i Vejen, som det var muligt. Navnlig var det forbavsende at lægge Mærke til den Sagkundskab, som det ærede Medlem aabenbarede overfor Køb og Salg af Obligationer. Uden at det i øvrigt kunde falde mig ind at ville underkende denne Sagkundskab, mener jeg alligevel, det kunde være paa sin Plads at minde om, hvad Direktør Jensen-Sønderup har udtalt i denne Forbindelse, idet han bl. a. stærkt har fremhævet, at vi skulde ikke være bange for at tage Færdselsbroen med af Hensyn til Obligationsmarkedet, Hypotekbanken skulde nok klare Skærene. Det forekommer mig, det er noget beroligende at vide dette, naar vi bliver stillet overfor den Sagkundskab, som det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen har præsteret.

Den højtærede Trafikminister udtalte, at det var et stort Spørgsmaal, naar jeg havde udtalt Ønsket om, at Middelfart Station skulde være Fordelingsstation for det nordlige, vestlige og sydlige Jylland, og Ministeren mente, at man foreløbig maatte blive staaende ved det, som Forslaget pegede paa. Vilde det dog ikke være rigtigt, vil jeg endnu en Gang spørge den højtærede Minister, at man med det samme gik til at oprette en Fordelingsstation i Middelfart? Det kan jo ogsaa være saaledes, at man sparer paa Skillingen og lader Daleren springe, og hvis man i Øjeblikket mente at kunne spare noget ved at udskyde dette Spørgsmaals Løsning til et senere

Tidspunkt, kunde Besparselsen let blive af en saadan Art, at det var bedre, om vi med det samme havde oprettet en Fordelingsstation i Middelfart. Jeg mener, det vilde være det rigtigste, at dette Spørgsmaal kom til en nærmere Drøftelse i det kommende Udvalg.

Det glæder mig, at Ministeren har erklæret sig villig til at forhandle om, at Middelfart faar en ny Station, saaledes at den gamle Jernbanelinie bibeholdes, og jeg kan her udtale det samme, som jeg sagde før, at netop den Omstændighed, at Ministeren er villig til en saadan Forhandling, og at han har antydnet Muligheden af, at man senere kunde gaa med til et nyt Sporpar fra Broen til Tavlov, i Virkeligheden forudsætter, at Middelfart før eller senere maa blive Fordelingsstation for det vestlige, sydlige og nordlige Jylland.

Det glæder mig, at Ministeren er villig til at forhandle om ethvert Spørgsmaal, der kan fremme Sagens Løsning, altsaa ogsaa Vejbroen, naar det kan ske paa en økonomisk forsvarlig Maade, men naar Ministeren stadig hævder, at en almindelig Færdselsbro ikke kan forrente sig, maa jeg gentage, hvad jeg sagde, da jeg havde Ordet i Gaar, at hele det økonomiske Spørgsmaal bliver betragtet paa et forkert Grundlag. I Virkeligheden bør man drage en Sammenligning med de Forhold, vi har i Øjeblikket, altsaa det nuværende Færgesystem og alt, hvad dermed staar i Forbindelse, og Færdselsbroen i sin Helhed, den kombinerede Jernbane- og Færdselsbro, og naar man sammenligner disse to Systemer, maa og skal man dog blive enig om, at det trods alt vil blive en ganske god Forretning, og at man vil kunne opnaa en betydelig Besparselse paa selve Driften.

Den højtærede Minister savnede desværre Forstaaelse af de fortvivlede Forhold, hvori Strib vil komme, naar Broen er en Kendsgerning, og nævnte bl. a., at det dog kun er en lille By paa 1200—1300 Mennesker i alt. Dette er for saa vidt rigtigt, men jeg maa tilføje: saa meget desto værre, for hvad der for en stor By kan betyde et Tab, kan for en lille By blive til en Katastrofe. Vi kan jo ikke lukke Øjnene for, at Forholdene overmaade let kan udvikle sig saaledes, at Strib mister to Trediedele af sin Befolkning, og hvilke Følger det vil kunne